

ning; at man udsatte Sagen. Men for at vise, hvor stærk Stemning der var trods alt for ikke at udsætte Sagen, skal jeg minde om, at Afstemningsresultatet var, at der var 30 Stemmer for Udsættelsen, men 27 Stemmer for ikke at udsætte Sagen.

Jeg mener derfor, at saaledes som hele denne Sag ligger fra Københavns Kommunalbestyrelses Side — som det har vist sig ved Gennemgang af Forhandlingerne —, efter hele den Maade, hvorpaa man har stillet sig i Københavns Kommunalbestyrelse — hvor man, som jeg har nævnt, mente, at man, skønt man ønskede forskellige andre Ændringer, burde vente, til der kunde komme en samlet Overvejelse —, og endelig efter de Oplysninger, jeg har givet om, hvad der er foregaaet paa Sogneraadsdelegeretmødet, maa det være bedst tjenligt for denne Sag, at den udsættes, til den kan komme til Overvejelse sammen med alle dermed i Forbindelse staaende Spørgsmaal. Jeg tror ikke, den ærede Ordfører for Ændringsforslagsstillerne (Bramsnæs) gør hele dette Princip nogen Tjeneste ved nu at rejse det Spørgsmaal ved denne specielle Sag, ved denne midlertidige Forlængelse. Jeg tror, at man gør Princippet den største Tjeneste ved at lade det vente, til det hele kan komme under den samlede Overvejelse, jeg har omtalt.

Dalsgaard: I Henhold til den Motivering for sin Modstand mod Ændringsforslaget, som den højtærede Indenrigsminister nu fremkom med, en Motivering, som jeg ganske kan tiltræde, skal jeg anbefale, at man stemmer imod Ændringsforslaget.

Bunch: Efter den højtærede Ministers Redegørelse for, hvorfor den Henstilling, som jeg ved den foregaaende Behandling af Sagen rettede, og som ligeledes blev rettet fra anden Side, ikke er taget til Følge, og efter Ministerens udmærket, gode og klare Begrundelse derfor skal jeg henstille, at det foreliggende Ændringsforslag forkastes, og at Lovforslaget vedtages uforandret, især da det er enstemmigt vedtaget i Folketinget.

Trier: Under Henvisning til, hvad der allerede ved første Behandling og nu her igen ved anden Behandling er udtalt i Tinget til bedste for det foreliggende Ændringsforslag, skal jeg anbefale mine Partifæller — i øvrigt ogsaa alle Tingets

andre Medlemmer — at stemme for dette Ændringsforslags Vedtagelse.

Bramsnæs: Jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, den højtærede Indenrigsminister kom med.

Jeg maa stadig fastholde som min Anskuelse, at en Ændring af disse Forhold her aldeles ikke vilde vedrøre Skatteforholdene i Landets øvrige Kommuner. Efter at man i lange Tider har haft forskellige Ordninger af Forholdet i København og i Landets øvrige Kommuner, og efter at man herinde allerede har haft faste Fradrag og ikke har haft saadanne andre Steder, kan jeg ikke se, hvad det kan genere de øvrige Kommuner, at man eventuelt sætter dette Fradrag højere op. Det, man gør ved at forkaste Ændringsforslaget, er at hindre København og Frederiksberg i at anvende Ligningsreglerne saaledes, at de skaber Lempelser herinde; og jeg synes, det er en meget daarlig Trøst at give de Mennesker her i København og Frederiksberg, som lider under de økonomiske Byrder ved Forsørgerpligterne, at det kan komme en Gang ad Aare, saa skal man nok fremsætte Forslag om yderligere Lempelser i deres Skat. Det er noget længe at lade disse Folk vente, og jeg er ikke sikker paa, de føler sig ganske tilfredse med at faa Lov til at vente saa længe paa noget, som de vil anse for en Selvfølgelighed. Naar det ikke er et politisk Spørgsmaal, men kan samle Flertal i Kommunalbestyrelserne i begge Kommuner, hvor der er vidt forskelligt politisk Flertal, saa vil Befolkningen i København og Frederiksberg ikke kunne forstaa, at man ikke skulde have Lov til at gennemføre en saadan fornuftig og rimelig Ændring. De vil ikke kunne forstaa, at Københavns og Frederiksbergs Befolkning i den Henseende skal hindres i en rimelig Ordning af Hensyn, som meget uklart fremstilles for dem, ja, som de overhovedet ikke kan begribe. Jeg tror ikke, at man kan faa Københavnerne og Frederiksbergere til at forstaa, at det er umuligt at forhøje Skattefradraget for Børn fra 300 Kr. til 500 Kr., fordi der har været en Diskussion paa Sogneraadsforeningens Møde om, hvorledes Børnefradraget skulde ordnes i Sognekommunerne. Jeg kan nemlig stadig ikke tro, at det, der har været diskuteret ved Sogneraadsforeningens Møde, har været Børnefradraget i København og Frederiksberg; jeg antager fremdeles, at